

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Warszawa, dnia 11 lutego 2025 r.

DPP-WTPZ.0272.6.2024(122)

DECYZJA

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz ust. 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego* (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), zwanej dalej „ustawą”, oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 grudnia 2024 r. Igora LEWENBERGA, Via Laret 10D, 7500 St. Moritz, Szwajcaria, PESEL 69021016076, dotyczącego wykreślenia z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy,

odmawiam uwzględnienia wniosku z dnia 5 grudnia 2024 r. Igora LEWENBERGA, Via Laret 10D, 7500 St. Moritz, Szwajcaria, PESEL 69021016076, o wykreślenie z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2023 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwanej dalej „Ministrem”, wydał decyzję nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5), na mocy której postanowił:

1. wpisać Igora LEWENBERGA (Igor LEWENBERG), obywatela Polski, urodzonego 10 lutego 1969 r. na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
2. zastosować wobec osoby, o którym mowa w pkt. 1:
 - a) zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. *w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających* (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”, będących własnością, pozostających w posiadaniu, pozostających w faktycznym władaniu lub pod kontrolą osoby wskazanej w pkt 1, w pełnym zakresie,

- b) zakaz udostępniania osobie wskazanej w pkt 1 lub na jej rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – jakichkolwiek środków finansowych lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014,
- c) zakaz świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków wskazanych w lit. a i b,
- d) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – *Prawo zamówień publicznych* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320).

Rozstrzygnięcie zawarte we wskazanej decyzji oparto na stwierdzeniu, że w przypadku Igora Lewenberg, zachodzą przesłanki określone w art. 3 ust. 2 ustawy, bowiem jest on osobą dysponującą odpowiednio środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio związaną z podmiotami, wobec których istnieje prawdopodobieństwo, że mogą być pośrednio wykorzystywane w celu wspierania agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nią środków finansowych lub zasobów gospodarczych.

Dokonując powyższej oceny organ oparł się na informacjach przekazanych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwanego dalej: „Szefem ABW”), zawartych we wniosku z dnia 2 czerwca 2023 r. (znak: R-6190/2023, uzupełnionym pismem z dnia 11 września 2023 r. (znak: R-Z-9274/2023)) oraz informacji uzyskanych od Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego (zwanego dalej: „Szefem CBA”), dotyczących podmiotów gospodarczych grupy kapitałowej Makrochem, kontrolowanej przez Igora Lewenberg (pisma z dnia 6 września 2023 r. (znak: M-8-III-Z-1595/2023, M-8-III-Z-1596/2023 i M-8-III-Z-1597/2023, przesłane za pismem znak: M-8-III-1599/2023)).

Należy podnieść, że przesłany wniosek, jak również informacje uzyskane od Szefa CBA, stanowiły dokumentację niejawną oznaczoną klauzulą „zastrzeżone”. Zostały one złożone w niniejszej sprawie przez Szefa ABW i Szefa CBA w oparciu o informacje pozyskane przez te formacje jako służby specjalne i w istotnej części niejawne. Przekazane informacje zostały poddane analizie i Minister uznał je za wystarczające do wydania decyzji nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5) z dnia 2 października 2023 r. Wskazana decyzja została przez Igora Lewenberg zaskarżona i stanowi przedmiot odrębnego postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.

W uzasadnieniu przywołanych wniosków wskazano, że cyt. „Igor Lewenberg¹ (ur. 10 lutego 1969 r.) jest beneficjentem rzeczywistym polskiej spółki Makrochem S.A.². W Radzie Nadzorczej podmiotu zasiadają: Jekaterina Lewenberg³ (żona I. Lewenberga), Olena Lewenberg⁴ (prawdopodobnie siostra I. Lewenberga) oraz Ilya Ivanov⁵. Firma Makrochem S.A. została założona przez I. Lewenberga w 2011 r. Spółka specjalizuje się w obrocie sadzą techniczną dla przemysłu gumowego i oponiarskiego. Surowiec pochodzić ma z Rosji lub Ukrainy i trafia do krajów UE. (...) W wyniku analizy transferów środków finansowych z Makrochem S.A. ustalono, że łączna kwota przetransferowanych środków na Białoruś wyniosła 806 979,00 euro, natomiast do Rosji 44 228,00 dolarów i 558 255,00 euro. Nałożenie sankcji na I. Lewenberga przyczyni się do bezpośredniego zmniejszenia zysków wymienionego oraz powiązanych z nim firm, a tym samym bezpośrednio wpłynie na ograniczenie funduszy transferowanych do podmiotów ulokowanych na terenie FR.” oraz cyt. „Największymi beneficjentami finansowymi Makrochem Spółka Akcyjna, Makrochem Spółka Akcyjna Spółka jawna i Makrochem spółka z o.o. są nw. rosyjskie spółki sektora chemicznego i oponiarskiego: AO Jarosławski Węgiel Techniczny imienia W. J. Orłowa, nr rej. 1027600791899; PAO Niżniekamskshyna, nr rej. 1021602498114 ; AO Niżniekamski Zakład Węgla Technicznego, nr rej. 1021602508047; OOO Togliattikauczuk, nr rej. 1026301984862; OOO Tatnieft AZS Centr, nr rej. 1061644064371. PAO Niżniekamskshyna produkuje opony montowane na rosyjskim samochodzie pancernym K4386 „Typhoon-VDV”. Jej produkty obejmują opony podwójnego zastosowania - także wojskowe - dostarczane rządowi Federacji Rosyjskiej. Siły zbrojne Federacji Rosyjskiej użyły K4386 Typhoon-Airborne podczas agresji wojskowej na Ukrainę. Spółki PAO Niżniekamskshyna oraz AO Niżniekamski Zakład Węgla Technicznego są częścią grupy kapitałowej, w której podmiotem dominującym jest OOO Tatszhyna (nr rej. 1021601627090, wcześniejsza nazwa Tatnieft-Nieftachim), podmiot objęty sankcjami przez UE (od 3 czerwca 2022 r.), Szwajcarię (od 10 czerwca 2022 r.) i Ukrainę (dekret Prezydenta Ukrainy o numerze: 726/2022). Zastosowanie sankcji Unii Europejskiej wobec OOO Tatszhyna (inaczej: Tatshina LLC) uzasadniono tym, że zajmuje się ona zarządzaniem i koordynacją w odniesieniu do spółek zależnych PJSC Nizhnekamskneftekhimz sektora oponiarskiego, w tym TD Kama, Nizhnekamskshina (inaczej: Niżniekamskshyna) i Nizhnekamsk All-Steel Tyre Plant. Łączy wszystkie przedsiębiorstwa związane z działalnością JSC Tatneftekhiminvest-Holding w sektorze oponiarskim i zarządza ich produkcją, procesami planowania, działalnością gospodarczą, zasobami ludzkimi i public relations. TD Kama (inaczej: LLC TD KAMA) została objęta sankcjami przez UE w dniu 3 czerwca 2022 r., Szwajcarię – 10 czerwca 2022 r. i Ukrainę w dniu 19 października 2022 r. Jako przyczynę zastosowania sankcji Unii Europejskiej wobec TD Kama wskazano fakt, że jest ona m.in. generalnym dystrybutorem

¹ PESEL: 69021016076. Posiada obywatelstwo polskie.

² KRS: 378832, REGON: 060741528, NIP: 7123240544.

³ PESEL: 68122213287. Posiada obywatelstwo polskie.

⁴ PESEL: 64031615660.

⁵ Obywatel FR, urodzony 28 marca 1978 r. - dane ustalono na podstawie paszportu nr 70 2260586.

produktów KAMA TIRES, które są wytwarzane przez spółki Nizhnekamsk All-Steel Tyre Plant i Nizhnekamskshina. Wśród produktów Nizhnekamsk All Steel Tyre Plant są m.in. opony KAMA NU402 montowane w pojazdach piechoty TIGR przewożących przeciwpancerne pociski raketowe Kornet. Siły zbrojne Federacji Rosyjskiej użyły pojazdów opancerzonych K4386 Typhoon-VDV, pojazdów piechoty TIGR i przeciwpancernych pocisków raketowych Kornet podczas niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej rosyjskiej agresji wojskowej na Ukrainę. Ponadto TD Kama zapewnia także wsparcie materialne pracownikom zmobilizowanym na potrzeby wojny w Ukrainie oraz wspiera materialnie rząd Federacji Rosyjskiej odpowiedzialny za aneksję Krymu i destabilizację Ukrainy. Odpowiada zatem za wspieranie materialnie działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających. Z kolei PAO Niżniekamskszyna (inaczej: PJSC Nizhnekamskshina) została objęta sankcjami przez Unię Europejską dnia 3 czerwca 2022 r., Szwajcarię dnia 10 czerwca 2022 r. oraz przez Ukrainę – Dekretem Prezydenta Ukrainy o numerze 726/2022 z dnia 19 października 2022 r. W tym wypadku przyczyną zastosowania unijnych środków sankcyjnych wobec ww. podmiotu był fakt, iż produkuje i dostarcza on rządowi Federacji Rosyjskiej opony podwójnego zastosowania i opony wojskowe. Ponadto zapewnia także wsparcie materialne pracownikom zmobilizowanym na potrzeby wojny w Ukrainie oraz wspiera materialnie rząd Federacji Rosyjskiej odpowiedzialny za aneksję Krymu i destabilizację Ukrainy. Odpowiada zatem za wspieranie materialnie działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających. Dodatkowo wskazać należy, że AO Jarosławski Węgiel Techniczny imienia W. J. Orłowa objęty jest sankcjami zgodnie z dekretem Prezydenta Ukrainy o numerze 50/2023 z dnia 23 stycznia 2023 r. Natomiast AO Niżniekamski Zakład Węgla Technicznego objęty jest sankcjami zgodnie z dekretem Prezydenta Ukrainy o numerze 277/2023 z dnia 12 maja 2023 r. Ponadto udziałowiec AO Niżniekamskiego Zakładu Węgla Technicznego, tj. firma PAO Tatnieft im. W.D. Szaszyna, została objęta sankcjami dekretem Prezydenta Ukrainy numer 726/2022 z dnia 19 października 2022 r.”.

W dniu 30 listopada 2023 r. Igor Lewenberg, zwany dalej również „Wnioskodawcą”, na podstawie art. 3 ust. 5 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy, złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego”. Przedmiotowy wniosek został uzupełniony pismem z dnia 26 lutego 2024 r.

W przedmiotowym wniosku Igor Lewenberg wskazał, że podmioty z grupy kapitałowej Makrochem tj. Makrochem S.A., Makrochem spółka z o.o. oraz Makrochem Spółka Akcyjna spółka jawna, podjęły działania w celu ograniczenia, a docelowo całkowitego zerwania relacji handlowych z podmiotami z Rosji, a także że nie są one powiązane z podmiotami wspierającymi agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę oraz że on sam nie wspiera tej agresji

bezpośrednio ani pośrednio. Argumentami przemawiającymi za takim stanem miało być wg Igora Lewenberga m.in.:

- zrzeczenie się oraz nie posiadanie przez niego obywatelstwa Federacji Rosyjskiej;
- postanowienie o likwidacji przedstawicielstwa Makrochem S.A. w Moskwie;
- rozpoczęcie procesu sprzedaży udziałów, które Makrochem S.A. posiada w spółce Makrochem-R spółka z o.o. z siedzibą w Moskwie;
- odwołanie Ilyi Ivanova ze stanowiska Członka Rady Nadzorczej Makrochem S.A.

Po dokonaniu całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 2 sierpnia 2024 r. wydał decyzję nr DPP-WTPZ.0272.4.2024(78), w której postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. Organ, podobnie jak przy wydawaniu decyzji w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, oparł się na informacjach dostarczonych przez ustawowo właściwe, wyspecjalizowane w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego podmioty (tu: przez Szefa ABW i Szefa CBA). Minister wydając decyzję stwierdził, że wskazane działania albo nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albo mają charakter przyszyty i niepewny, zaś branie pod uwagę przez organ takich argumentów paraliżowałoby proces wydawania decyzji, bowiem Minister pozostawałby w pewnym stanie zawieszenia, będąc „zobowiązany” do ustalenia wszystkich możliwych działań, jakie osoba lub podmiot zamierza podjąć w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w odniesieniu do Igora Lewenberga nie ustały wówczas przesłanki wskazane w art. 3 ust. 2 ustawy, co zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.7.2024(78)). Wskazana decyzja również została przez Igora Lewenberga zaskarżona i stanowi przedmiot odrębnego postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.

Dnia 5 grudnia 2024 r. (data wpływu do organu: 12 grudnia 2024 r.) Igor Lewenberg, zastępowany przez radcę prawnego Weronikę Achramowicz, na podstawie art. 3 ust. 5 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy, ponownie złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy Sankcyjnej”. We wskazanym dokumencie Igor Lewenberg wniósł o:

1. wykreślenie Igora Lewenberga z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
2. umożliwienie złożenia dodatkowych wyjaśnień w trybie art. 50 i art. 51 Kpa, w przypadku zaistnienia jakichkolwiek pytań lub wątpliwości dotyczących wniosku lub jego zasadności.

Jako uzasadnienie wydania wnioskowanej decyzji Igor Lewenberg wskazał na zaistnienie cyt. „(...) nowych okoliczności faktycznych (powstałych po dniu wpisania Wnioskodawcy na listę osób

i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy Sankcyjnej (...) oraz po dniu wydania Decyzji Odmownej⁶ (...)", które powodują, że nie zachodzą wobec niego przesłanki wpisu go na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Ponadto, pismem z dnia 27 stycznia 2025 r. (data wpływu do organu: 29 stycznia 2025 r.) Igor Lewenberg skierował do Ministra „Uzupełnienie Wniosku o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego”.

W kontekście złożonego przez Igora Lewenberga wniosku o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, pismem z dnia 13 grudnia 2024 r. Minister zwrócił się do Szefa ABW, jako organu składającego wniosek dotyczący zastosowania wobec Igora Lewenberga środków przewidzianych w art. 1 ustawy, z prośbą o zajęcie stanowiska w zakresie złożonego przez ten podmiot wniosku. W odpowiedzi przesłanej pismem z dnia 19 grudnia 2024 r. (znak: R-Z-11901/2024) Szef ABW podtrzymał stanowisko wyrażone we wniosku znak: R-6190/2023, uzupełnionym pismem z dnia 11 września 2023 r. (znak: R-Z-9274/2023) wskazując jednocześnie, że zgodnie z danymi dostępnymi w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych Igor Lewenberg pozostaje właścicielem i beneficjentem rzeczywistym spółek z grupy Makrochem, tj. Makrochem S.A., Makrochem spółka z o.o. i Makrochem S.A. sp. j.

Należy także podnieść, że Minister zwrócił się do Szefa CBA w zakresie potwierdzenia aktualności informacji stanowiących podstawę skierowania wniosków o zastosowanie środków ograniczających w stosunku do spółek z grupy Makrochem, tj. Makrochem S.A., Makrochem spółka z o.o. i Makrochem Spółka Akcyjna sp. j., a które Minister wykorzystał wpisując Igora Lewenberga na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 30 grudnia 2024 r. (znak: M-III-10318/2024) Centralne Biuro Antykorupcyjne podtrzymało stanowisko wyrażone w ww. wnioskach. Szef CBA wskazał, że przesłankami przemawiającymi za wpisaniem spółek z grupy Makrochem na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, były ich powiązania organizacyjne, gospodarcze i finansowe z podmiotami z Federacji Rosyjskiej, które działają w sektorze zapewniającymi rządowi Federacji Rosyjskiej istotne źródło dochodów, a tym samym są odpowiedzialne za materialne lub finansowe wspieranie działań, które podważają lub zagrażają integralności terytorialnej, suwerenności i niepodległości Ukrainy. Ponadto przedstawione we wniosku Igora Lewenberga okoliczności

⁶ Decyzja z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78) o odmowie uwzględnienia wniosku Igora Lewenberga z dnia 30 listopada 2023 r. o wykreślenie z listy, o której mowa w art., 2 ust. 1 ustawy.

nie wywołują żadnych skutków prawnych mających wpływ na ustalenia poczynione przez Szefa CBA. Z dalszych informacji przekazanych przez ten organ wynika ponadto, że:

- spółka OOO Makrochem-R z siedzibą w Federacji Rosyjskiej jest nadal podmiotem aktywnym (sprzedaż netto o 2023 r. wynosiła 140 989 000 rubli);
- Makrochem S.A. posiada w niej 49% udziałów, a Igor Levenberg – 51% udziałów.

Mając powyższe na uwadze nie sposób przyjąć, że nastąpiła nagła utrata powiązań pomiędzy podmiotami z grupy Makrochem, a także Wnioskodawcy, z rosyjskim podmiotem OOO Makrochem-R. Decyzja o likwidacji udziałów w OOO Makrochem-R może stanowić próbę przemodelowania biznesowego spółki wobec pojawienia się zagrożenia w postaci nakładania sankcji w związku z napaścią Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, a także nosić znamiona próby zamaskowania związków łączących ją podmiotami z grupy Makrochem i Igorem Lewenbergiem. Powyższe ustalenia, w ocenie Szefa CBA, wskazują na realne prawdopodobieństwo wykorzystywania Spółki do omijania sankcji gospodarczych nałożonych na Federację Rosyjską lub działań operacyjnych wywiadów ww. państwa.

We wniosku o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, Igor Lewenberg stwierdza, że w jego ocenie, w chwili jego złożenia, nie zachodzą przesłanki do stosowania wobec niego środków ograniczających, przy czym jego obecny status powinien być oceniany całościowo, tzn. zarówno przez pryzmat działań podjętych przed wpisem na listę, po jego dokonaniu, jak również przed wydaniem oraz po wydaniu decyzji z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78) o odmowie uwzględnienia wniosku Igora Lewenberga z dnia 30 listopada 2023 r. o wykreślenie z listy.

W związku z powyższym Igor Lewenberg, oprócz wskazania nowych, w jego mniemaniu, przesłanek, ponownie przytacza te same argumenty mające potwierdzać to założenie, które zostały już przez niego sformułowane we wskazanym wcześniej wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. Biorąc pod uwagę powielenie tej argumentacji Minister uznał za stosowne ponowne powtórzenie motywów swojego rozstrzygnięcia zawartych w decyzji z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78), jak również wskazanie nowych argumentów w tym zakresie.

Minister wydając decyzję w sprawie wpisu Wnioskodawcy na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, oparł się na wniosku złożonym przez Szefa ABW oraz na informacjach przekazanych przez Szefa CBA (w zakresie spółek z grupy Makrochem), którzy są organami wyspecjalizowanymi w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego i których ustaleniom Minister ma uzasadnione powody ufać i brać je pod uwagę. Mając na uwadze potwierdzenie przez ww. organy przesłanek, które stanowiły podstawę skierowania wniosków o zastosowanie środków ograniczających wobec Igora Lewenberga oraz spółek

z grupy Makrochem, Minister, wobec braku zmiany stanu faktycznego, nie widzi możliwości uwzględnienia wniosku Igora Lewenberg'a o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Należy podnieść, że do ustawowych zadań ABW i CBA należy, m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa w różnych jego aspektach, a zadania te wykonywane są poprzez prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych i analityczno-informacyjnych w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji istotnych dla ochrony bezpieczeństwa państwa. Podkreślenia wymaga, że ABW i CBA są zobowiązane do ochrony środków, form i metod realizacji zadań. W związku z powyższym Minister uznaje, że otrzymany wniosek Szefa ABW oraz przekazane przez Szefa CBA wiadomości zawierają maksimum informacji, które mogą zostać ujawnione bez narażenia bezpieczeństwa państwa.

Do tożsamyh wniosków w zakresie charakteru organów składających do Ministra wnioski o zastosowanie środków ograniczających doszedł także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie pod sygn. akt I SA/Wa 2524/22, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 maja 2023 r. podzielił zaprezentowany powyżej podgląd, wskazując dodatkowo, że cyt. *„Jak wynika z art. 3 ust. 3 ustawy wnioskodawcą może być: Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (...). Wymienione podmioty to wyspecjalizowane organy państwowe, które dysponują szczególnymi wiadomościami w zakresie porządku publicznego czy bezpieczeństwa państwa w różnych jego aspektach. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzeka zatem na podstawie wniosku specjalnego organu państwowego.”*, co potwierdza, że działanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wydania decyzji nr DPP-TPZ.0272.88.2023(4) z dnia 2 października 2023 r. było prawidłowe i oparte na przepisach prawa.

We wniosku o wykreślenie z listy Igor Lewenberg stwierdza także, że nie jest powiązany z osobami i podmiotami wspierającymi agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę ani też naruszenia praw człowieka i represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w Federacji Rosyjskiej lub Białorusi, oraz że nie wspiera tych działań w żaden sposób, w tym pośrednio. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej stanowisko, odnoszące się do informacji zawartych we wnioskach Szefa ABW i Szefa CBA, Minister wskazuje, że zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy, ocenie organu wydającego decyzję podlega sam fakt istnienia powiązań – w szczególności o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym – pomiędzy osobą, której decyzja dotyczy, a osobą lub podmiotem, wobec których istnieje chociażby prawdopodobieństwo, że wykorzystają dysponowane przez siebie środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze, do bezpośredniego lub pośredniego wsparcia agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę

rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub poważnych naruszeń praw człowieka lub represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi.

W ocenie Ministra bezpośrednia lub pośrednia forma wspierania może oznaczać generowanie dowolnymi metodami zysków dla budżetu Federacji Rosyjskiej, które następnie mogą zostać wykorzystane na potrzeby działań wojennych prowadzonych przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie. W szczególności wskazać należy na możliwość opodatkowania dochodów uzyskanych przez rosyjskie podmioty gospodarcze wskazane w uzasadnieniu decyzji. Środki finansowe wpłacane w ramach podatków przez te podmioty do budżetu Federacji Rosyjskiej z całą pewnością stanowią dochód tego państwa i mogą być przeznaczane na finansowanie agresji na Ukrainę.

Należy zauważyć, że do analogicznego wniosku doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w uzasadnieniu prawomocnego wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. w sprawie sygn. akt I SA/Wa 2527/22, zaznaczył, że cyt. *„Jak stanowi art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r., decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Z przytoczonego przepisu wynika więc, że ustawodawca przewidział, iż wpisowi na listę podlegać będą nie tylko podmioty bezpośrednio lub pośrednio wspierające agresję, lecz także wszelkie inne osoby lub podmioty o ile są bezpośrednio powiązane z podmiotami wspierającymi. Powiązania takie mogą mieć m.in. charakter osobisty lub gospodarczy, jednak użycie w analizowanym przepisie zwrotu „w szczególności”, oznacza, że podstawą wpisu na listę mogą być powiązania różnego rodzaju, o ile przypisać można im przymiot bezpośredniości.”*

Znaczenie przesłanki prawdopodobieństwa wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w celach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2 ustawy dostrzegł również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu prawomocnego wyroku z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2524/22 wskazując, że cyt. *„Słusznie Minister wskazał, że generowanie zysków (dowolnymi metodami) dla budżetu Federacji Rosyjskiej, które mogą zostać wykorzystane dla potrzeb działań wojennych – może stanowić pośrednią formę wspierania agresji, a bezpośrednie powiązanie z takim podmiotem*

wypełnia dyspozycją art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy. Zauważyć też trzeba, że powołany przepis wskazuje na „istnienie prawdopodobieństwa” wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Nie ma zatem w tej sprawie znaczenia prawnego, argumentacja strony skarżącej wskazująca na brak „udowodnienia” przez organ przekazywania określonych środków (...).”

Należy jednocześnie zauważyć, że Minister wydając decyzje w sprawach wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, kieruje się zasadą proporcjonalności. W związku z ograniczeniami, jakimi są choćby ustawowe przesłanki zastosowania poszczególnych środków ograniczających, w sposób oczywisty nie istnieje możliwość, aby Minister objął takimi środkami każdą osobę fizyczną czy podmiot gospodarczy współpracujący z podmiotami gospodarczymi z Federacji Rosyjskiej i płacącymi tam podatki. Jak już bowiem wspomniano, kluczowe jest w tym przypadku spełnianie ustawowych przesłanek zdefiniowanych w art. 3 ust. 2 ustawy.

Odnosząc się do całości stanowiska Wnioskodawcy, dotyczącego spółki Makrochem-R z siedzibą w Moskwie w Federacji Rosyjskiej, Minister zauważa, że argumenty Igora Lewenberga w zakresie rozpoczętego procesu sprzedaży posiadanych w niej udziałów oraz udziałów posiadanych przez Makrochem Spółka Akcyjna, w konsekwencji mające świadczyć o konieczności wykreślenia go z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, zostały już przedstawione we wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. i odrzucone przez organ w decyzji z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78)). Biorąc jednak pod uwagę ponowne ich przytoczenie przez Igora Lewenberga Minister ponownie zauważa, że rozpoczęcie sprzedaży udziałów jest, z definicji, procesem będącym w toku, a jego wynik jest niepewny i może być rozpatrywany jedynie na poziomie domniemań. Należy przy tym mieć na uwadze, że w każdym momencie wspólnicy Makrochem-R mogą podjąć decyzję o jego terminacji, co spowoduje zachowanie stanu wyjściowego. Bez znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia pozostaje również argument mówiący, że wspólnicy Makrochem-R nie biorą udziału w podejmowaniu i implementowaniu decyzji biznesowych spółki. Powyższe nie zmienia stanu prawnego tej spółki, w dalszym ciągu Makrochem Spółka Akcyjna oraz Igor Lewenberg pozostają jej właścicielami i mogą podejmować w imieniu spółki wszelkie decyzje, o ile obecnie ich nie podejmują. W związku z powyższym argumentacja Igora Lewenberga w tym zakresie nie może być brana pod uwagę przy rozstrzyganiu złożonego wniosku.

Potwierdzeniem prawidłowego stanowiska Ministra w tym zakresie jest wydanie w dniu 31 lipca 2024 r. przez Naczelnika Dolnośląskiego Urzędu Celno-Skarbowego we Wrocławiu decyzji nr 458000-CKK-12.4227.2.2024.15, na mocy której odmówił on m.in. zwolnienia zamrożonych środków finansowych Igora Lewenberga w postaci 51% udziałów o łącznej

wartości nominalnej 10.200 RUB posiadanych w „MAKROCHEM- R” (OOO MAKROCHEM-R”) spółce prawa rosyjskiego z siedzibą w Moskwie (adres: Naberieznaja Krasnopriesnenskaja 12/6 biuro 1033, 123610 Moskwa, Rosja) wpisanej do rosyjskiego rejestru handlowego pod numerem 1037739822460, numer identyfikacji podatkowej: 7709500285 poprzez ich sprzedaż na rzecz Ilii Ivanova (Ilia Ivanov / Ilya Ivanov), obywatela Federacji Rosyjskiej, za cenę 10.200 RUB lub jej odpowiednik w walucie PLN, EUR lub USD.

Powyższe stanowisko organu należy w całej rozciągłości odnieść także do podnoszonego przez Igora Lewenberga rozpoczęcia procesu likwidacji i zakończenia działalności Makrochem-R. Złożenie do Naczelnika Dolnośląskiego Urzędu Celno-Skarbowego wniosku o wyrażenie zgody na podjęcie czynności zmierzających do likwidacji Makrochem-R oraz złożenie wniosku do organu regulacyjnego w Federacji Rosyjskiej – Komisji Rządowej ds. Kontroli Inwestycji Zagranicznych o wydanie pozwolenia na taką likwidację nie powoduje żadnych zmian w stanie prawnym tego podmiotu. Proces ten jest w każdej chwili odwracalny, a jego wynik niepewny, co oznacza, że wspólnicy Makrochem-R w każdej chwili mogą albo wycofać złożone wnioski, albo też po uzyskaniu wnioskowanych zgód odstąpić od jego przeprowadzenia. Ma on więc, wbrew twierdzeniom Igora Lewenberga, charakter przyszły i zależny od decyzji ww. regulatorów. Tak więc proces ten pozostaje bez wpływu na ustawowe przesłanki, którymi kierował się Minister stosując wobec Igora Lewenberga środki ograniczające i nie może być powodem zaprzestania ich stosowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, także pozostałe wywody Igora Lewenberga dotyczące Makrochem-R z siedzibą w Moskwie, które miałyby świadczyć o konieczności pozytywnego rozpatrzenia wniosku o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, nie mogą stanowić podstawy do takiego rozstrzygnięcia. Przytoczone argumenty, tj. (i) ustanie współpracy spółek z grupy Makrochem ze spółką Makrochem-R, (ii) wezwanie Makrochem-R do zmiany firmy poprzez nieużywanie wyrazu lub znaku graficznego *Makrochem*, (iii) wypowiedzenie umów pożyczek, (iv) przedmiot działalności i wielkość obrotów Makrochem-R, (v) wypowiedzenie przez Makrochem-R umów dzierżawy platform kolejowych i kontenerów nie mogą mieć żadnego wpływu na spełnianie ustawowych przesłanek wpisu Igora Lewenberga na ww. listę, jak również nie zmieniają istniejącego stanu faktycznego statusu Makrochem-R. W dalszym ciągu Makrochem S.A., oraz Igor Lewenberg, pozostają jedynymi właścicielami tego podmiotu i mogą wykonywać wszelkie uprawnienia z tego tytułu. Tym samym nie ustały wskazane w uzasadnieniu decyzji nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5) z dnia 3 października 2023 r. przesłanki o zastosowaniu wobec Igora Lewenberga środków ograniczających, w konsekwencji brak jest podstaw do jego wykreślenia z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Co więcej, Igor Lewenberg w złożonym wniosku sam potwierdza istnienie powiązań z Makrochem-R. Fakt ten został

także dostrzeżony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w wyroku z dnia 12 września 2024 r. sygn. akt V SA/Wa 1673/24, oddalając skargę Makrochem Spółka Akcyjna sp.j. na decyzję sygn. DPP-TPZ.0272.111.2023(3), wskazał funkcjonowanie Makrochem-R w Federacji Rosyjskiej jako istotną okoliczność mającą wpływ na wydane rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do kolejnych argumentów Igora Lewenberga, mających świadczyć o braku przesłanek do dalszego stosowania wobec niego środków ograniczających, a które są kolejnym powtórzeniem argumentów zawartych w nieuwzględnionym przez Ministra wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, należy ponownie wskazać, że:

- fakt nieposiadania przez Igora Lewenberga obywatelstwa Federacji Rosyjskiej;
- odwołanie Ilyi Ivanova ze stanowiska Członka Rady Nadzorczej Makrochem S.A.;
- likwidacja przedstawicielstwa Makrochem Spółka Akcyjna w Moskwie;
- zmiana pozycji Spółki na tzw. „liście wstydu” prowadzonej przez Uniwersytet YALE na poziom podmiotów, które całkowicie zakończyły współpracę z podmiotami z Rosji i Białorusi;
- import sadzy technicznej w ramach kontyngentu, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. *dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie*,

nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i nie mogą stanowić podstawy pozytywnego rozpatrzenia wniosku. Przyczyną wpisu Igora Lewenberga na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy było spełnienie przez niego ustawowych przesłanek, tj. stwierdzenie, że jest on osobą dysponującą odpowiednio środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio związaną z podmiotami, wobec których istnieje prawdopodobieństwo, że mogą być pośrednio wykorzystywane w celu wspierania agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nią środków finansowych lub zasobów gospodarczych.

Powyższe stanowisko organu należy także odnieść do podnoszonych przez Igora Lewenberga argumentów dotyczących przeprowadzanych w podmiotach grupy Makrochem przez Naczelnika Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej oraz Naczelnika Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyśle kontroli skarbowych, w wyniku których nie stwierdzono nieprawidłowości. Należy jednocześnie podkreślić, że prowadzenie postępowania w związku z ewentualnym obchodzeniem przez spółki z grupy Makrochem nałożonych na nie środków ograniczających nie mieści się granicach ustawowych

kompetencji Ministra określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego*. Przedmiotem postępowania prowadzonego przed Ministrem było wyłącznie ustalenie, czy Igor Lewenberg spełnia ustawowe przesłanki utrzymania go na liście, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Po dokonaniu analizy Minister uznał, że przesłanki takie nadal zachodzą, a ich wynikiem jest wydanie przedmiotowej decyzji.

Natomiast odnosząc się do wniosku Igora Lewenberga w zakresie umożliwienia złożenia dodatkowych wyjaśnień w trybie art. 50 Kpa i art. 51 Kpa, w przypadku zaistnienia jakichkolwiek pytań lub wątpliwości dotyczących wniosku lub jego zasadności, Minister nie stwierdził takiej potrzeby. Wnioskodawca bowiem obszernie uzasadnił wniosek o wykreślenie z listy, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę w odniesieniu do realizacji ustawowych przesłanek wpisu na listę. Minister uzyskał również w tym zakresie stanowiska Szefa ABW i CBA. Należy również zauważyć, że poza katalogiem uregulowanym w art. 4 ust. 1 ustawy, pozostają także szczegółowe przepisy odnoszące się do poszczególnych środków dowodowych, w tym art. 86 Kpa, dotyczący przesłuchania strony. W związku z powyższym postępowanie prowadzone na podstawie ustawy nie jest typowym postępowaniem administracyjnym, a przepisy Kpa mają do niego zastosowanie w granicach wyznaczonych przez art. 4 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy (...) art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1 (...) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego*. Zgodnie przy tym z art. 107 § 1 pkt 6 Kpa decyzja zawiera w szczególności uzasadnienie faktyczne i prawne. Należy podkreślić, że przepis art. 4 ust. 1 ustawy nie odsyła do art. 107 § 3 Kpa, zgodnie z którym uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Przy tym zgodnie z art. 3 ust. 9 ustawy *minister właściwy do spraw wewnętrznych może ograniczyć zakres uzasadnienia (...) ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny*. W ocenie organu taka sytuacja, w sposób oczywisty, występuje w sprawach tego rodzaju, zwłaszcza w przypadku informacji niejawnych.

Mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy, wskazać należy, że stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzje w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej.

Jak wskazano w decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nr DPPTPZ.0272.87.2023(5) z dnia 2 października 2023 r., zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy, decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. *dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy* (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006” lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:

1. agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub
 2. poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi
- lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych.

Stosownie do art. 3 ust. 3 ustawy decyzję w sprawie wpisu na listę minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje z urzędu lub na uzasadniony wniosek wskazanych w tym przepisie właściwych organów lub podmiotów.

W myśl art. 3 ust. 7 ustawy, wydając decyzję w sprawie wpisu na listę, minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić zakres środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014 lub rozporządzenia 765/2006, objętych środkami, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2 ustawy.

Mając na uwadze wskazany powyżej stan prawny oraz opierając się na przesłankach faktycznych, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji 2 października 2023 r. wydał decyzję nr TPZ.0272.87.2023(5), wpisując Igora Lewenberga na listę osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Rozstrzygnięcie oparto na stwierdzeniu, że w przypadku Igora Lewenberga zachodzą przesłanki zawarte w art. 3 ust. 2 ustawy, bowiem jest on osobą dysponującą odpowiednio środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio związaną z podmiotami, wobec których istnieje prawdopodobieństwo, że mogą być pośrednio wykorzystywane w celu wspierania agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nią środków

finansowych lub zasobów gospodarczych. Natomiast wskazany w sentencji decyzji nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5) z dnia 2 października 2023 r. zakres zastosowanych środków Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określił stosownie do art. 1 ustawy, przy uwzględnieniu definicji zawartych odpowiednio w art. 1 lit. d i g rozporządzenia 269/2014.

Zgodnie z art. 3 ust. 5 ustawy decyzję w sprawie wykreślenia z listy minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać również na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanych na listę.

Natomiast w myśl art. 3 ust. 8 ustawy decyzja w sprawie wykreślenia z listy zawiera w szczególności datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, których dotyczy, powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie.

Opierając się na przytoczonym powyżej stanie prawnym, uwzględniając całokształt przedstawionych wyżej uwarunkowań oraz dokonując całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, z uwagi na nieustanie spełniania ustawowych przesłanek, określonych w art. 3 ust. 2 ustawy, postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 5 grudnia 2024 r. Igora Lewenberga o wykreślenie z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy zawiadomienie strony o decyzji następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Mając na uwadze powyższe, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 3 ust. 10 ustawy, od niniejszej decyzji nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 16 § 2 Kpa oraz art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) decyzja niniejsza może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia (tu: udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) niniejszej decyzji stronie, za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (adres: ul. Stefana Batorego 5, 02-591 Warszawa).

Zgodnie z art. 230 § 1 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w danej instancji pobiera się wpis stosunkowy lub stały. Zgodnie z art. 231 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, od skargi w niniejszej sprawie pobiera się wpis stały.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa – 200 zł.

Na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy lub o zwolnienie od kosztów.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
z up. Czesław Mroczek – Sekretarz Stanu
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują (poprzez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji):

1. Igor LEWENBERG, Via Laret 10D, 7500 St. Moritz, Szwajcaria,
PESEL 69021016076;
2. aa.

Do wiadomości:

1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.